

„Ghicește”

- A. Patru surioare suntem,
Pentru om folositoare.
Noi aducem daruri mii,
Bucurii pentru copii.
- B. Pește nu-i, dar stă în baltă,
Nici lăcustă nu-i, dar saltă,
Greier nu-i, nici pițigoi,
Dar e cântăreț de soi.
- C. Partea-ntâi e aliment,
Partea a doua – instrument.
Ambele de le uniți,
Un nou aliment găsiți.
- D. Chel ca-n palmă, bosumflat,
Zi și noapte stă culcat,
S-ar scula și el, vezi bine,
Însă curpenul nu-l ține ...
Cine nu-l cunoaște? Cine?
- E. Cine școala îndrăgește,
Învăță și socotește?
- F. Subțirel și mititel
Joacă lumea după el.
- G. Din carton, pânză sau piele,
Mă purtați în spate.
Ușurel și, totuși, plin de greutate.
Iarna, pe ger aspru,
Vara, pe căldură,
Merg cu voi alături
La învățatură.
- H. De mama bine spălată,
Periată și călcată,
Pe umerăș așezată!
- I. Iată vine cu steluțe
Albe-n frunte
Dinspre munte?
- L. Cupe albe, sângerii,
Stau pe lujere înfipite,
Parc-ar fi niște făclii.
Hai, ghicește-le de știi!
- M. Cine mă iubește?
Cine mă-ngrijește?
Zi de zi muncește
Pentru a mă crește.
Vă dați seama?
Este ...
- N. Nalt cât casa,
Verde ca mătasea,
Amar ca fierea,
Dulce ca mierea.
- O. În curte stă, lângă pom,
Îi spui om, dar nu e om.
Soarele când încălzește
Nu-l mai vezi, că se topește.
- P. Ziua se mărește,
Zăpada se topește,
Grădina a-nverzit,
Cine a venit?
- R. La cap domniță,
La coadă furculiță!
- S. Am trei ochi în trei culori,
Sunt atent la trecători
Și-ți arăt fără de grai,
Când să treci și când să stai.
Cine-s?
- Ș. Cămăruța de lemn tare
Ține hainele-n păstrare.
- T. Cine e și nu-i ureche
Și cu gura e pereche?
Eu cu cifre îl pornesc
Să asculte ce-i vorbesc.
- U. Când vremea este frumoasă,
Șade-n cui, închisă-n casă.
Numai ploaia dacă vine
O desfac și-o iau cu mine.
- V. Soarele dogorește,
Teiul înflorește,
Grăul este aurit.
Spune cine a venit?
- Z. Nu-i făină, dar se cerne
Nu-i covor, dar se așterne.

(Ghicatori din folclorul popular)

„Ghicește”

- A. Patru surioare suntem,
Pentru om folositoare.
Noi aducem daruri mii,
Bucurii pentru copii.
- B. Pește nu-i, dar stă în baltă,
Nici lăcustă nu-i, dar saltă,
Greier nu-i, nici pițigoi,
Dar e cântăreț de soi.
- C. Partea-ntâi e aliment,
Partea a doua – instrument.
Ambele de le uniți,
Un nou aliment găsiți.
- D. Chel ca-n palmă, bosumflat,
Zi și noapte stă culcat,
S-ar scula și el, vezi bine,
Însă curpenul nu-l ține ...
Cine nu-l cunoaște? Cine?
- E. Cine școala îndrăgește,
Învăță și socotește?
- F. Subțirel și mititel
Joacă lumea după el.
- G. Din carton, pânză sau piele,
Mă purtați în spate.
Ușurel și, totuși, plin de greutate.
Iarna, pe ger aspru,
Vara, pe căldură,
Merg cu voi alături
La învățatură.
- H. De mama bine spălată,
Periată și călcată,
Pe umerăș așezată!
- I. Iată vine cu steluțe
Albe-n frunte
Dinspre munte?
- L. Cupe albe, sângerii,
Stau pe lujere înfipite,
Parc-ar fi niște făclii.
Hai, ghicește-le de știi!
- M. Cine mă iubește?
Cine mă-ngrijește?
Zi de zi muncește
Pentru a mă crește.
Vă dați seama?
Este ...
- N. Nalt cât casa,
Verde ca mătasea,
Amar ca fierea,
Dulce ca mierea.
- O. În curte stă, lângă pom,
Îi spui om, dar nu e om.
Soarele când încălzește
Nu-l mai vezi, că se topește.
- P. Ziua se mărește,
Zăpada se topește,
Grădina a-nverzit,
Cine a venit?
- R. La cap domniță,
La coadă furculiță!
- S. Am trei ochi în trei culori,
Sunt atent la trecători
Și-ți arăt fără de grai,
Când să treci și când să stai.
Cine-s?
- Ș. Cămăruța de lemn tare
Ține hainele-n păstrare.
- T. Cine e și nu-i ureche
Și cu gura e pereche?
Eu cu cifre îl pornesc
Să asculte ce-i vorbesc.
- U. Când vremea este frumoasă,
Șade-n cui, închisă-n casă.
Numai ploaia dacă vine
O desfac și-o iau cu mine.
- V. Soarele dogorește,
Teiul înflorește,
Grăul este aurit.
Spune cine a venit?
- Z. Nu-i făină, dar se cerne
Nu-i covor, dar se așterne.

(Ghicatori din folclorul popular)